

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00168/2011-01
Датум: 22.07.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору Г.Н. из Ниша, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00673/2010-01 од 14.06.2010.године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства, одржаној дана 22.07.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца Г.Н. из Ниша.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00673/2010-01 од дана 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора Г.Н. у моменту пријаве на оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 57/09 15.07.2009. године, био је судија Општинског суд у Нишу.

Пријавио се на оглас за избор судије за Основни суд у Нишу и Виши суд у Нишу.

Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 518. Изреке, да подносиоцу жалбе престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Г.Н. је поднео уставну жалбу против Одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности и жалбу Уставном суду Србије против Одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу жалбе престала судијска дужност 31.12.2009. године.

Дана 14.06.2010. године Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00673/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 518. Изреке.

У појединачној одлуци је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености, с обзиром на квалитет рада подносиоца жалбе, а који се тиче процента укинутих и преиначених одлука.

Г.Н. је у извештајном периоду био судија у Општинском суду у Нишу у коме је судио у парничној материји. У 2006. години је имао 25,4% укинутих одлука, што је више од процената укинутих одлука Општинског суда у Нишу који је у парничној материји износио 22,73%, а у 2007. години проценат укинутих одлука кандидата износио је 22,2%, што је такође више од процента укинутих одлука суда у том периоду који је износио 20,35%.

Осим тога, надаље се у овој одлуци наводи, да је Г.Н. током посматраног периода имао велики број неизрађених одлука које знатно премашују законски рок и који је допринео одуговлачењу парничног поступака и спорости у решавању предмета, те је тиме довео у оправдању сумњу своју стручност и оспособљеност. У 2006. години број израђених одлука након рока од 30 дана износио је 79, од чега 19 у периоду до 60 дана, а 60 одлука у року који премашује 60 дана. У 2007. години Г.Н. је 38 одлука израдио након рока од 30 дана и то 13 у периоду до 60 дана, а након овог рока 25 одлука. У 2008. години број оваквих одлука износи 26, од чега је 24 израђено у периоду до 60 дана, а две преко овог рока. Ово представља значајно прекорачење законских рокова чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року, а такође указује на несавестан рад подносиоца жалбе, сходно члану 16. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењује до дана почетка примене одредбе члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

У одлуци од 14.06.2010. године је још наведено да је Високи савет судства нашао да Г.Н. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености за обављање судијске функције, у вези члана 13. став 3. и 4. и члан 14. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и меридима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Г.Н. је поднео жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године. Изјаснио се на наводе наведене у појединачној одлуци, изнео је да у целини остаје при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду, да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године наводећи у битном:

- да је тачно да је он у 2006. години имао 25,40% укинутих одлука, али да је просек укинутих одлука на нивоу суда био 27,78%, да је тачан податак да је у 2007. години имао 22,20% укинутих одлука, а да је просек укинутих одлука на нивоу суда износио 25,36% као и за 2008. годину. Надаље наводи да је потпуно нетачна одлука Високог савета судства у делу који се односи на његову стручност, јер се из података који су означени у њој не може закључити да је број његових укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме је вршио судијску дужност.
- у делу одлуке који се односи на постојање сумње у оспособљеност навео је да је одлука у том делу нејасна, да није наведен ни један конкретан предмет са датумом закључења расправе и датумом израде одлука, те да је у немогућности да се изјасни о сваком конкретном предмету. Даље је навео да постоје објективни и оправдани разлози због којих су одлуке израђене након протека рока, да се ради о предметима који су стари по више година, по којима су поступале друге судије, али да их је такве добио у рад, те да је било предмета који су у тренутку када их је добио у рад били стари и преко 10 година, а да до тада није донета ни један одлука, наводећи да таквих података нема у извештајима јер не постоји таква рубрика. Истакао је да не спори да постоји изванредан број одлука које су израђене по протеклу законског рока, али да та чињеница сама по себи није довољна да не буде изабран на сталну судијску функцију. Сматра да је ВСС учинио битне повреде поступка, јер је оспорену одлуку донео орган који није ни конституисан нити је одлучивао о саставу прописаном Уставом и Законом о Високом савету судства, да је ВСС погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, да је Високи савет судства повредио материјално право, да је Високи савет судства жалиоцу повредио права гарантована Уставом и Европском конвенцијом и захтевао од Уставног суда да се усвоји његова жалба и да се поништи одлука Високог савета судства од 25.12.2009. године и одлука ВСС од 14.06.2010. године и да се наложи Високом савету судства да одлучи о пријави подносиоца Г.Н. коју је поднео по огласу за избор судија у судовима опште надлежности за избор за судију у Основни и Виши су у Нишу.

Одредбом члан 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08, 58/09,104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе члана 4. да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1., 3., 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док је чланом 8. Правила прописано да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

На рочишту одржаном дана 22.06.2011. године пред комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у потпуности остао код навода из жалби које су поднете Уставном суду и још изнео да су тачни подаци који се тичу његових резултата, а везано за извештаје Општинског суда у Нишу (Т2. образац) у погледу одлука израђених након законског рока, а да је просек парничног одељења у погледу укинутих одлука у Општинском суду у Нишу у 2006. години износио 25,50%, у 2007. години 25,30%, а у 2008. години 22,8%.

Истакао је да не спори чињеницу да има одлуке које су израђене након законског рока, али да је имао велики број старих предмета који су били стари и 10 до 15 година, које је добио од других судија.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије Г.Н. у Општинском суду у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину (Т2. образац);
- извештај о раду судија Општинског суда у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину (Т1. образац);
- пријава за оглас за избор судије на име Г.Н.
- извештај Основног суда у Нишу од 30.06.2011. и 21.07.2011. године, о времену израде одлука након 60 дана, судије Општинског суда у Нишу Г.Н. као и просека одељења овог суда у погледу одлука израђених након законског рока.

Након спроведеног рочишта, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Г.Н. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у 2006., 2007. и 2008. години, вршио судијску дужност као судија Општинског суда у Нишу, да је радио у парничној реферади и да је сходно томе остварио следеће резултате:

У **2006. години** подносилац приговора Г.Н. поступао је у парничној материји. На почетку је имао нерешених 248 предмета, од чега 51 старих предмета. Укупно у раду 557 предмета, укупно решено 408 предмета, од тога старих 61. Процент испуњења норме у 2006. години је износио 127,51%. Израда одлука до 60 дана 19, преко 60 дана 60. Имао је 104 ожалбене одлуке од чега су 73 потврђене што чини 66,4%, 9 преиначених што чини 8,2% и 28 укинутих што чини 25,4%.

У **2007. години** на почетку је имао нерешених 149 предмета, од чега 31 старих. Укупно у раду 458 предмета, укупно решено 337 предмета. Процент испуњења норме у 2007. години је износио 106,49%. Израда одлука до 60 дана 13, преко 60 дана 25. Имао је 128 разматраних

пресуда по жалби, 94 потврђене што чини 69,6%, 11 преиначених што чини 8,2% и 13 укинутих што чини 22,2%.

У 2008. години на почетку нерешених 121 предмета, од чега 19 старих. Укупно у раду 443 предмета. Укупно решено 313 предмета. Процент испуњења норме 110,04%. Израда одлука до 60 дана 24, преко 60 дана 2. Разматраних пресуда по жалби 105, 86 потврђене што чини 67,72%, 13 преиначених или 10,24% и 28 укинутих или 22,05%.

Чланом 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судије: стручност, оспособљеност и достојност.

Чланом 5. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме стручности уколико је у 2006. 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужности
- и
- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Након извршеног увида у резултате рада Г.Н. (Т2. образац) и резултате рада парничног одељења Општинског суда у Нишу (Т1. образац), је утврђено да је

Г.Н. у 2006. години имао 25,4% укинутих одлука, док је просек парничног одељења Општинског суда у Нишу у погледу укинутих одлука износио 25,5%.

Процент укинутих одлука Г.Н. у 2007. години је износио 22,2%, а просек одељења суда 21,7%.

У 2008. години Г.Н. је имао 22,05% укинутих одлука, а просек одељења је био је износио 22,8%.

Чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова је прописано да судија има задовољавајући квалитет у смислу члана 12. став 1., ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази проценат: за општински суд у грађанској материји 25%.

Сходно напред наведеним чињеницама и резултатима рада Г.Н. у погледу процента укинутих одлука као и процента укинутих одлука парничног одељења општинског суда у Нишу у посматраном периоду, а у смислу одредаба члана 13. Мерила и члан 5. Правила, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора испуњава критеријум стручности, с обзиром да је проценат укинутих одлука у односу на број разматраних одлука пред вишим судом по правним лековима, у оквиру предвиђених Мерила прописаних чланом 13. и чланом 5. Правила, па је овим и отклоњена сумња у испуњеност критеријума стручности, а која је

претходно заснована на основу разлога датих у одлуци првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године.

Чланом 6. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у периоду од 2006. до 2008. године испунио орјентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда,

и уколико у истом периоду није имао груба одступања (кршења у односу на најмање један од следећих мерила:

- одлука израђених по истеку од 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио;
- однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком одељења суда имајући у виду прилив предмета.

Подносилац приговора је у 2006. години имао проценат испуњења норме 127,51%, у 2007. години 106,49% и у 2008. години 110,04%.

Број израђених одлука у парничној материји преко законског рока је:

У 2006. години износио 19 одлука до 60 дана израђених од стране подносиоца приговора, а просек парничног одељења Општинског суда у Нишу, је износио 6,78. Број одлука израђених преко 60 дана код подносиоца приговора је износио 60, просек одељења суда је износио 10,25 одлука.

У 2007. години подносилац приговора је имао 13 одлука израђених до 60 дана, просек одељења износио је 6,74 одлуке. Подносилац приговора је израдио 25 одлука након рока од 60 дана, а просек одељења суда је износио 4 одлуке.

У 2008. години подносилац приговора је 24 одлука израдио до рока од 60 дана, просек одељења износио је 7,6 одлука. Подносилац приговора је израдио 2 одлуке након рока од 60 дана, а просек одељења суда је 2,37 одлука.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имао груба одступања у погледу одлука израђених по истеку законског рока и то како у погледу одлука израђених до 60 дана, тако и у погледу одлука израђених након 60 дана, у односу на просек одељења суда у коме је радио у целом посматраном периоду, из којих разлога је оборена сумња у погледу оспособљености и овако значајно прекорачење рокова израде одлука након законског рока, доводи у питање и право на суђење у разумном року.

Поред ове чињенице Високи савет судства је имао у виду и само време израде одлука, а које је утврђено на основу извештаја Основног суда у Нишу, који је преузео надлежност у којем је радио подносилац приговора и у који није било сумње. Временом израде одлука, у посматраном периоду у 2006. 2007. и 2008. години, а који се у великом броју предмета кретао и преко 100 дана, а у појединим предметима и много дуже, као на пример у предмету П. 5989/05 – 181 дан, П. 6782/04 – 189 дана и др., указује на недовољну оспособљеност подносиоца приговора

чиме се време трајања поступака неосновано продужава, а странкама ускраћује основно право на суђење у разумном року.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Високи савет судства је утврдио да постоје разлози који указују да подносилац приговора Г.Н. не испуњава критеријум оспособљености, из члана 45. став 1. Закона о судијама, као један од услова за избор судија на судијску функцију, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14. јуна 2010. године под бројем 119-05-00673/2010-01 којом је замењена јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/ 2009-01 од 25.12.2009. године, којим је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009. године и то у погледу сумње у оспособљеност, те да не испуњава претпоставку оспособљености и да има места примени одредаба чл. 101. став 1. Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужности са 31.12.2009. године.

Из напред наведених разлога приговор подносиоца Г.Н. је одбијен и одлука првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године потврђена у смислу одредаба члана 29. Правила, у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.